

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200798
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8220200798.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členiek senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX T. XX, právne zastúpeného advokátom Mgr. Matúšom Mackom, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpenému advokátkou JUDR. Katarínou Hegedúšovou, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 8Csp/36/2020-96 zo dňa 16.02.2022, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 07.05.2020 sa žalobca domáhal voči žalovanému vydania mu bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v sume 772,- eur, ktorú sumu mal žalobca bezdôvodne zaplatiť žalovanému, keďže úverová zmluva č. XXXXXXXXXX, ktorú žalobca uzatvoril so žalovaným 16.07.2010 (ďalej len „úverová zmluva“), je podľa žalobcu bezúročná a bezpoplatková, pretože neobsahuje všetky zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, z ktorého dôvodu podľa žalobcu mal žalovaný nárok iba na vrátenie mu, na základe označenej úverovej zmluvy žalobcovi poskytnutej sumy istiny úveru vo výške 800,- Eur a nie aj na vrátenie iných poplatkov a úrokov s tým, že napriek tomu žalobca zaplatil žalovanému až sumu 1.572,- eur. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému aj priznania mu úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 772,- eur počnúc od prvého dňa po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia.

Ďalej uviedol, že žalobca nepredložil úverovú zmluvu zo 16.07.2010, nakoľko ňou nedisponuje. Tvrdil však, že má k dispozícii len splátkové kalendáre, avšak napokon v konaní ako dôkaz nepredložil ani len tie (napr. na posúdenie otázky premlčania vzhľadom na spôsob a dobu splatnosti úveru a pod.).

Z týchto dôvodov žalobu žalobcu pre neunesenie ním tvrdeného dôkazného bremena zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 255, § 257, § 262 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, v ktorom okrem iného namietal, že žalovanú spoločnosť listom, ktorý pripojil ako prílohu k žalobe požiadal o doručenie kópie Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, zo 16.07.2010. Žalovaná spoločnosť na žiadosť nereagovala a jeho

požiadavka nebola splnená. Aj samotný súd prvej inštancie žiadal žalovanú spoločnosť o predloženie predmetnej zmluvy o úvere avšak žalovaný túto požiadavku súdu odignoroval.

Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu sa stotožnil s rozhodnutím prvoinštančného súdu a navrhol, aby odvolací súd potvrdil žalobcom napadnutý rozsudok ako vecne správny a priznal mu náhradu trov konania.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na (výstižné, správne a presvedčivé) odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku.

6. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

7. V zmysle čl. 8 základných princípov CSP sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

8. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

9. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie má za to, že žalobca bol povinný označiť alebo predložiť dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností do vyhlásenia uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým sa vyhlasuje dokazovanie za skončené (§ 154 CSP).

10. Súd prvej inštancie správne rozhodol, nakoľko žalobca do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania nepredložil zmluvu, ale ani iné listinné dôkazy preukazujúce jeho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia..

11. Žalobca teda neunesol tzv. dôkazné bremeno, ktoré možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania. V rámci dokazovania platí zásada, že každá strana sporu musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, t.j. kto tvrdí, dokazuje.

12. Strana sporu teda musí preukázať to, čo tvrdí, pretože len potom môže súd zobrať jej tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Ak teda žalobca v tomto prípade tvrdil, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, bol povinný to preukázať.

13. Podľa súdnej judikatúry dôsledkom nesplnenia povinnosti tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť) je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre stranu, ktorá ich nesplnila. Súd sám nie je povinný po významných skutočnostiach pátrať.

So zreteľom na osobitné skutkové okolnosti bolo opodstatnené prisvedčiť názoru okresného súdu o neunesení dôkazného bremena žalobcu v tejto veci a pokiaľ nebola k dispozícii zmluva o pôžičke, ale ani iné dokumenty (splátkové kalendáre), súd prvej inštancie nemohol objektívne preveriť bezúročnosť a bezpoplatkovosť a tým opodstatnenosť žaloby žalobcu. Zároveň súd nemal možnosť potvrdiť námietku premĺčania zo strany žalovaného.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

15. Podľa ust. § 257 CSP môže súd výnimočne náhradu trov konania nepriznať, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa sú generálnym dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania a použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter.

16. Jediným zákonným postupom ako procesne úspešnej strane nepriznať náhradu trov konania, je ex offo skúmanie existencie podmienok v zmysle ust. § 257 CSP, t.j. dôvodov hodných osobitného zreteľa.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 v spojení s § 257 a § 396 ods. 1 CSP. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie prihliadol na to, že v odvolacom konaní procesne neúspešný žalobca je spotrebiteľ, ktorý má výrazne slabšie postavenie v porovnaní s na druhej strane stojacim dodávateľom (žalovaným), ktorú nerovnováhu má v záujme ochrany slabšej strany v spore účinne vyvažovať práve súd, a to na základe jemu daných zákonných oprávnení. Bolo nutné v tomto prípade prihliadnuť na to, že žalobca (spotrebiteľ) sa domáhal ochrany svojich práv ako osoba práva neznalá (ktorú neznalosť nie je možné negovať tým, že žalobca bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, ktorého cieľom ako každého podnikateľa, je tiež dosiahnutie zisku), pričom nie je namieste, aby odvolací súd „trestal“ spotrebiteľa za to, že sa pokúša domáhať ochrany svojich práv. Z týchto dôvodov stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).